

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 34. Ottonis I. obitus. Otto II. Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

bus cunctis Imperator Adalberoni mandavit, patruī Senis curam gereret, & sub ipso Episcopo rem domesticam Episcopatus Augustani curaret.

Sæculum X.
A. C. 973.

Hoc Concilium in autumnno celebratum. Anno autem sequente nongentesimo septuagesimo tertio, post Festum Resurrectionis, quod in vigesimam tertiam Martii inciderat, S. Episcopus comitante Adalberone Dilingam profectus est ad Comitem Rivinum nepotem suum, ibi aliquot diebus familiariter diversaturus. Ecce autem, cum Adalbero ad sanguinem emittendum a chirurgo solvi sibi venam jussisset, & deinde cum Episcopo cœnasset, illa nocte subito extinctus est, ingenti luctu non solum patruī sui, sed etiam omnium Diocœsanorum, quem utique ob raras dotes, quippe vir erat eruditus, in officiis Divinis celebrandis assiduus, liberalis & beneficus, omnes amabant.

c. 24.

§. XXXIV.

Ottonis I. Obitus. Otto II. Imperator.

Haud multo post tempore S. Udalrico nunciatur obitus Ottonis Imperatoris, qui diem Mercurii ante Pentecostem, septimam Maji, anno nongentesimo septuagesimo tertio, supremam habuerat. Illa die Matutinis & Missæ interfue-

Sæculum X.
A. C. 973. terfuerat, & eleemosynas, ut adfueve-
rat, distribui iusserat. Sub vespertas ve-
ro, decantato *Magnificat*, defecit. Cir-
cumstantes proceres infirmum scamno
imponunt, in quo sedens inclinato capi-
te expirasse videbatur. Rediit tamen
spiritus, tumque mentis compoti Corpus
& Sanguis Domini Nostri præbetur, quo
accepto animam placidissime reddidit.
Otto annis triginta sex solium Rex Ger-
mania, undecim vero Imperator Roma-
norum occupaverat, cui rerum gesta-
rum gloria nomen Magni peperit. (*)
Altera die mane, defuncti filius, Ottoll-
jam ante a Papa Imperator coronatus,
novis acclamationibus ab omni populo
eligitur, eique Fidei perpetuæ sacramen-
tum dicitur. Ipse parentis corpus Mag-
deburgum deferri, ibique tumulari iussit.

§. XXXV.

(*) Ex eo tempore usque in hanc diem Ro-
mani Imperatoris Dignitas Germaniæ vindicata
est. Illa vero, quæ in Sæculis proximis sequen-
tur, merito dubium injicient, an Corona Romana
Germaniæ Reges, aliunde potentissimos, ornaverit
vel oneraverit magis. Ceterum, non sine singula-
ri Divini Numinis gratia factum, existimandum
est, quod in Sæculo X. quo non nulli Papæ Sum-
mo Pontificatu indigni extiterunt, & Romæ
omnia susque deque vertebantur, Reges, Impe-
ratoresque Ottones & Henricos Piissimos, Sa-
pientissimos, invictos Germania dederit.